

Vec C-87/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

2. február 2024

Vnútroštátny súd:

Administratīvā apgabaltiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. január 2024

Žalobkyne:

AS Gaso

AS Conexus Baltic Grid

Žalovaná:

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Predmet konania vo veci samej

Žaloby podané spoločnosťami AS Gaso a AS Conexus Baltic Grid (ďalej len „žalobkyne“), ktorými sa domáhajú zrušenia rozhodnutia, ktoré prijala Rada Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Komisia pre reguláciu verejných služieb, Lotyšsko; ďalej len „regulačný orgán“), ktorým sa stanovuje (vážená priemerná) miera návratnosti kapitálu (v reálnom vyjadrení) na výpočet (návrhu) taríf za služby prepravnej siete zemného plynu, distribučnej siete zemného plynu a uskladňovania zemného plynu, z dôvodu, že obsahuje vecné a procesné chyby, ktoré viedli k stanoveniu uvedenej miery na neodôvodnene nízkej úrovni, čo žalobkyniam bráni dosiahnuť vhodnú návratnosť za služby, ktoré poskytujú.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Vnútroštátny súd na základe článku 267 ZFEÚ žiada o výklad článku 41 ods. 8 smernice 2009/73/ES s cieľom určiť, či regulačný orgán pri prijímaní rozhodnutia, ktorým sa stanovuje miera návratnosti kapitálu, ktorá sa má použiť na výpočet taríf v odvetví dodávok zemného plynu, musí poskytnúť primerané odôvodnenie, najmä pokiaľ ide o zlučiteľnosť uvedenej miery s cieľmi sledovanými právom Únie. Pýta sa tiež na význam pojmov „vhodný stimul“ a „vhodná návratnosť“ a na to, či a akým spôsobom regulačný orgán môže alebo musí úplne alebo čiastočne uplatniť metodiku a finančné zásady používané na výpočet porovnateľných ukazovateľov v prípade podnikov pôsobiacich na voľnom trhu a prípadne vychádzať z posúdenia nezávislej tretej strany.

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 41 ods. 8 smernice 2009/73/ES vnútroštátnej právnej úprave, ktorá regulačnému orgánu pri výpočte taríf alebo stanovovaní metodík neukladá povinnosť odôvodniť, akým spôsobom sa prevádzkovateľom prepravných a distribučných sietí zabezpečuje poskytnutie vhodných krátkodobých a dlhodobých stimulov na zvyšovanie efektívnosti, posilňovanie integrácie trhu a bezpečnosti dodávok, ako aj na podporu súvisiacich výskumných činností?

2. Je v súlade s článkom 41 ods. 8 smernice 2009/73/ES vykladať vnútroštátnu právnu úpravu v tom zmysle, že poskytnutie vhodných krátkodobých a dlhodobých stimulov na zvyšovanie efektívnosti, posilňovanie integrácie trhu a bezpečnosti dodávok, ako aj na podporu súvisiacich výskumných činností, je zabezpečené v prípade, ak úhrada taríf užívateľmi pokrýva len ekonomicky odôvodnené náklady na verejnú službu a návratnosť je zabezpečená aspoň v minimálnej výške?

3. Je v súlade s cieľmi vymedzenými v článku 41 ods. 8 smernice 2009/73/ES vnútroštátna právna úprava, ktorá pri stanovovaní „vhodných krátkodobých a dlhodobých stimulov“ a stimulov „na posilňovanie integrácie trhu, bezpečnosti dodávok a výskumných činností“ neuvádza, aby sa na určenie váženej priemernej miery návratnosti kapitálu vzali do úvahy zásady prijaté vo finančnej oblasti, ktoré zohľadňujú porovnateľné podniky pôsobiace na voľnom trhu?
4. Má sa regulačný orgán pri výklade pojmov „vhodná návratnosť investícií“ v zmysle článku 13 nariadenia [č. 715/2009] a „stimuly na investície“ na účely článku 41 smernice 2009/73 riadiť pojmom priemernej miery návratnosti kapitálu (WACC) prijatým vo finančnej oblasti a metodikou použitou na jej určenie?
5. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, môže sa regulačný orgán legitímne odchýliť od metodiky používanej vo finančnej oblasti na určenie priemernej miery návratnosti kapitálu a upraviť túto mieru podľa vlastného uváženia?
6. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, môže regulačný orgán legitímne upraviť priemernú mieru návratnosti kapitálu tak, aby sa pri jej výpočte zohľadnila prémie za veľkosť založená na nákladoch na prijaté úvery a pôžičky ostatných podnikov v hospodárstve členského štátu?
7. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku, môže regulačný orgán legitímne upraviť priemernú mieru návratnosti kapitálu tak, aby nebol povinný poskytnúť náhradu prevádzkovateľovi prepravnej siete alebo zásobníka zemného plynu za zvýšenie inflácie počas predchádzajúceho tarifného obdobia?
8. V prípade kladnej odpovede na piatu otázku a v prípade, že prevádzkovateľ siete nesúhlasí s výškou priemernej miery návratnosti kapitálu navrhnutou regulačným orgánom alebo s prvkami, na ktorých je založená, mal by regulačný orgán pri určovaní priemernej miery návratnosti kapitálu WACC využiť na posúdenie vhodnej výšky miery nezávislú tretiu stranu?
9. Je postup stanovenia taríf, v ktorom je priemerná miera návratnosti kapitálu určená regulačným orgánom a v ktorom prevádzkovateľ prepravnej siete alebo zásobníka zemného plynu nie je oprávnený upraviť tento výpočet na základe individuálnych ukazovateľov podniku prevádzkovateľa siete, v rozpore s cieľmi vymedzenými v článku 41 ods. 8 smernice 2009/73/ES?
10. Má sa článok 1 [prvý odsek] písm. b) nariadenia (ES) [č. 715/2009] v spojení s druhým odsekom tohto článku vykladať v tom zmysle, že odôvodnenia 7 a 8 a článok 13 ods. 1 uvedeného nariadenia sa uplatňujú na zásobníky zemného plynu a na tarify stanovené regulačným orgánom, ak je prístup k zásobníkom skvapalneného zemného plynu regulovaný?

Právo Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES (ďalej len „smernica“; Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 94): odôvodnenie 35, článok 32 ods. 1, článok 33 ods. 1, 3 a 4, článok 40 písm. f) a článok 41 ods. 1 a 8

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1775/2005 (ďalej len „nariadenie“; Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 36): odôvodnenia 7 a 8, článok 1 a článok 13 ods. 1

Judikatúra

Rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 2022, Nord Stream 2/Parlament a Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. marca 2022, MEKH a FGSZ/ACER, T-684/19 a T-704/19, EU:T:2022:138

Rozsudok Súdneho dvora z 24. februára 2022, Latvijas Gāze, C-290/20, EU:C:2022:119

Rozsudok Súdneho dvora z 2. septembra 2021, Komisia/Nemecko (Prebratie smerníc 2009/72 a 2009/73), C-718/18, EU:C:2021:662

Rozsudok Súdneho dvora z 3. decembra 2020, Komisia/Belgicko (Trhy s elektrinou a zemným plynom), C-767/19, EU:C:2020:984

Rozsudok Súdneho dvora zo 16. júla 2020, Komisia/Maďarsko (Poplatky za prístup k prenosovým sústavám pre elektrinu a prepravným sieťam pre zemný plyn), C-771/18, EU:C:2020:584

Rozsudok Súdneho dvora z 30. apríla 2020, Overgas Mrezhi a Balgarska gazova asotsiatsia (C-5/19, EU:C:2020:343)

Rozsudok Súdneho dvora z 19. decembra 2019, GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120

Rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2015, Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, bod 25

Rozsudok Súdneho dvora z 19. marca 2015, E.ON Földgáz Trade, C-510/13, EU:C:2015:189

Vnútroštátne právne ustanovenia

Enerģētikas likums (zákon o energetike) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 273/275 z 22. septembra 1998, v znení platnom 20. augusta 2020): § 15, § 44 ods. 8 a § 85 ods. 1

Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem“ (zákon o regulačných orgánoch verejných služieb) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 394/395 zo 7. novembra 2000, v znení platnom 20. augusta 2020): § 2 ods. 2 a 4, § 6 ods. 1 a 2, § 7 ods. 6, § 9 a § 20 ods. 1

Ministru kabineta 2009. gada 27. oktobra noteikumi Nr. 1227 „Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem“ (dekrét Rady ministrov č. 1227 z 27. oktobra 2009, ktorým sa stanovujú ustanovenia o druhoch regulovaných verejných služieb) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 172 z 29. oktobra 2009, v znení platnom 20. augusta 2020): odsek 4

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2018. gada 13. augusta lēmums Nr. 1/23 „Kapitāla atdeves likmes aprēķināšanas metodika“ (rozhodnutie Rady Komisie pre regulāciju verejných služieb č. 1/23 z 13. augusta 2018 o metodike výpočtu miery návratnosti kapitálu) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 161 z 15. augusta 2018; ďalej len „metodika“), v znení rozhodnutia toho istého orgánu č. 1/12 z 22. augusta 2019: odseky 3 až 7 a odsek 9¹

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2020. gada 20. augusta lēmums Nr. 109 „Par kapitāla atdeves likmi dabasgāzes pārvades sistēmas, dabasgāzes sadales sistēmas un dabasgāzes uzglabāšanas pakalpojumu tarifu projekta aprēķināšanai“ (rozhodnutie Rady Komisie pre regulāciju verejných služieb č. 109 z 20. augusta 2020 o miere návratnosti kapitálu pre výpočet návrhu taríf za služby prepravnej siete zemného plynu, distribučnej siete zemného plynu a uskladňovania zemného plynu) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 164 z 26. augusta 2020; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“)

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyně sú prevádzkovateľmi verejnej služby poskytovanej v oblasti dodávok zemného plynu v Lotyšsku, konkrétne AS Gaso je (jediným) prevádzkovateľom distribučnej siete zemného plynu, a AS Conexus Baltic Grid je (jediným) prevádzkovateľom prepravnej siete zemného plynu a prevádzkovateľom zásobníka tohto plynu.
- 2 Dňa 20. augusta 2020 regulačný orgán prijal napadnuté rozhodnutie, ktorým určil (váženú priemernú) mieru návratnosti kapitálu v reálnom vyjadrení (s dvoma variantmi), ktorá sa má použiť na výpočet taríf za služby prepravnej siete zemného plynu, distribučnej siete zemného plynu a uskladňovania zemného plynu, ktoré mali nadobudnúť účinnosť v roku 2021.

- 3 Na základe miery návratnosti vlastného kapitálu vypočítanej v súlade s odsekom 5 metodiky, miery návratnosti požičaného kapitálu vypočítanej v súlade s odsekom 7 metodiky, platnej sadzby dane z príjmov právnických osôb a priemeru zmien indexu spotrebiteľských cien zaznamenaných v oficiálnych štatistikách za predchádzajúcich päť kalendárnych rokov, regulačný orgán určil, že (vážená priemerná) miera návratnosti kapitálu (v reálnom vyjadrení) uplatniteľná na hospodárske subjekty v kategórii mikropodnikov alebo malých podnikov bola 4,37 %, zatiaľ čo v prípade prevádzkovateľov patriacich do kategórie stredných alebo väčších podnikov bola táto miera 2,65 %.
- 4 Regulačný orgán na podporu tohto rozhodnutia uviedol, že stanovené miery návratnosti kapitálu sú v súlade so situáciou na finančných trhoch vrátane rizík spojených so získaním financovania, a preto umožňujú prevádzkovateľovi prepravnej siete zemného plynu, prevádzkovateľovi distribučnej siete zemného plynu a prevádzkovateľovi zásobníkov zemného plynu uzatvárať zmluvy o úveroch, investovať do obnovy a rozvoja siete zemného plynu a dosiahnuť primeranú návratnosť, pričom sa užívateľom zaručuje možnosť prijímať neprerušené, spoľahlivé a kvalitné verejné služby, ktorých tarify (ceny) zodpovedajú ekonomicky oprávneným nákladom.
- 5 Keďže žalobkyne nesúhlasili s týmto rozhodnutím a ani s jeho odôvodnením, podali na Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) žalobu o neplatnosť.

Zhrnutie hlavných tvrdení účastníkov konania vo veci samej

- 6 Žalobkyne vo svojich žalobách uvádzajú nasledujúce tvrdenia.
- 7 Podľa ich názoru sa regulačný orgán pri stanovovaní kritérií na výpočet miery návratnosti kapitálu dopustil závažných vecných a procesných chýb, v dôsledku čoho bola miera návratnosti kapitálu uplatniteľná na žalobkyne, stanovená na neprimerane nízkej úrovni bez toho, aby sa zohľadnil záujem žalobkýň na stanovení taríf s vhodnou návratnosťou. Tvrdia, že takéto obmedzenie prípustnej návratnosti prevádzkovateľa verejnej služby predstavuje neprimerané obmedzenie vlastníckeho práva žalobkýň.
- 8 Podľa žalobkýň metodika (v znení zmien a doplnení) prijatá regulačným orgánom značne rozširuje obsah kritérií stanovených v právnej úprave, čo predstavuje konanie *ultra vires*, ako aj porušenie zásad riadnej správy vecí verejných, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.
- 9 Podľa ich názoru regulačný orgán nesplnil zákonnú povinnosť odôvodniť svoje akty.
- 10 Tvrdia, že regulačný orgán neuviedol skutočnosti preukazujúce potrebu takéhoto rozhodnutia a vychádzal z nesprávnych a nepodložených domniek o podnikateľskej činnosti žalobkýň a s ňou súvisiacich ukazovateľov.

- 11 Podľa ich názoru regulačný orgán, konajúc v rozpore so zásadou zákazu konať svojvoľne, totiž dostatočne neuviedol a neposúdil objektívne a racionálne právne úvahy vyplývajúce z týchto skutkových okolností, dostatočne neposúdil úvahy týkajúce sa vhodnosti zmeny metodiky a neodôvodnil závery týkajúce sa zložiek výpočtu miery návratnosti kapitálu.
- 12 Podľa žalobkyní regulačný orgán neodôvodnil svoje závery týkajúce sa premenných veličín použitých na výpočet (váženej priemernej) miery návratnosti kapitálu (v reálnom vyjadrení). Nevysvetlil, prečo sa pri porovnávanom hodnotení novej miery návratnosti kapitálu nepoužili údaje týkajúce sa uskladnenia zemného plynu, prečo sa na porovnávacie hodnotenie vybrali konkrétne hodnoty, ani ako sa vybralo obdobie, za ktoré sa vypočítala vnútroštátna riziková prémie.
- 13 Podľa názoru žalobkyní má nová miera návratnosti kapitálu stanovená regulačným orgánom príliš negatívny vplyv na schopnosť žalobkyní plniť si povinnosť rozvíjať svoje činnosti a podieľať sa na plánovaní, zabezpečovaní a koordinovanom a účinnom rozvoji dodávok energie.
- 14 Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) sú členské štáty povinné pri stanovovaní taríf zabezpečiť návratnosť uskutočnených investícií. Zo smernice vyplýva, že regulačný orgán členského štátu má povinnosť podporovať rozvoj a fungovanie trhu so zemným plynom tým, že poskytne investorom dostatočné stimuly na uskutočnenie potrebných investícií do infraštruktúry. Podobne ustanovenia nariadenia ukladajú regulačnému orgánu povinnosť zabezpečiť pri stanovovaní taríf vhodnú návratnosť uskutočnených investícií.
- 15 Žalobkyne tvrdia, že pred prijatím napadnutého rozhodnutia neboli riadne vypočítané a že ich tvrdenia a pripomienky neboli preskúmané, a preto sa domnievajú, že ich účasť na určení novej miery návratnosti kapitálu nebola zabezpečená.
- 16 Podľa ich názoru napadnuté rozhodnutie nepodporuje hospodársku súťaž ani rozvoj, čo je v rozpore s cieľom odvetvovej regulácie sledovaným normotvorcom.
- 17 Domnievajú sa preto, že nedostatky vo výpočte novej miery návratnosti kapitálu sú závažné a bránia pochopeniu, ako regulačný orgán dospel k záverom, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie; nedostatočné odôvodnenie obmedzuje možnosť žalobkyní účinne uplatniť svoje právo na obhajobu.
- 18 Regulačný orgán na druhej strane tvrdí, že jeho úlohou, ako je stanovená v § 20 ods. 1 zákona o regulačných orgánoch verejných služieb, je len zabezpečiť, aby tarify pokrývali ekonomicky oprávnené náklady na verejnú službu (okrem toho obsah tohto pojmu je určený na základe voľnej úvahy regulačného orgánu) a vo všeobecnosti zabezpečiť návratnosť. Domnieva sa, že tieto pojmy v podstate nesúvisia s cieľmi, ktoré sleduje článok 41 ods. 8 smernice, a to zabezpečiť vhodné krátkodobé a dlhodobé stimuly na zvyšovanie efektívnosti, posilňovanie

integrácie trhu a bezpečnosti dodávok, ako aj na podporu súvisiacich výskumných činností.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 19 Vnútroštátny súd uvádza, že vo veci samej sú uplatniteľné článok 40 písm. f) a článok 41 ods. 8 smernice a článok 13 ods. 1 nariadenia v spojení s odôvodneniami 7 a 8 nariadenia. Tieto ustanovenia stanovujú povinnosť členských štátov zabezpečiť vhodnú návratnosť uskutočnených investícií, avšak obsah týchto ustanovení nie je dostatočne objasnený ani špecifikovaný. To bráni vnútroštátnemu súdu rozhodnúť vo veci samej.
- 20 Vzhľadom na to, že jedným z cieľov smernice je zabezpečiť dostatočné investície na rozvoj siete, odôvodnenie 35 a článok 40 písm. f) smernice odkazujú na povinnosť regulačného orgánu členského štátu prispieť k rozvoju a fungovaniu trhu so zemným plynom tým, že poskytne investorom dostatočné stimuly na uskutočnenie potrebných investícií.
- 21 Článok 13 ods. 1 nariadenia stanovuje, že regulačný orgán stanoví tarifu za prístup do prepravnej siete, ktorá zahŕňa vhodnú návratnosť investícií. Tarify by mali byť také, aby uľahčovali hospodársku súťaž a efektívny obchod s plynom a poskytovali stimuly pre investície a interoperabilitu prepravných sietí.
- 22 Tarify zostávajú jedným z nástrojov regulačného orgánu na podporu investícií, a to aj po tom, ako sa pôvodný vertikálne integrovaný podnik (historický prevádzkovateľ) v odvetví zemného plynu (AS Latvijas Gāze) rozdelil na niekoľko častí. Pokiaľ ide o funkciu uskladňovania, článok 41 ods. 1 písm. n) smernice ukladá regulačnému orgánu povinnosť monitorovať a skúmať podmienky prístupu do zásobníkov, k akumulácii plynu a iným podporným službám v zmysle článku 33. § 44 ods. 8 zákona o energetike stanovuje, že prístup do podzemného zásobníka plynu sa organizuje prostredníctvom regulovaného postupu na základe taríf stanovených v súlade s postupmi uvedenými v § 15 ods. 1.¹ tohto zákona. Prístup do podzemného zásobníka plynu preto musí byť aj z technického a ekonomického hľadiska odôvodnený, čo tiež znamená, že regulačný orgán musí preskúmať tarify, ktoré monitoruje.
- 23 V prejednávanej veci regulačný orgán v rámci svojej právomoci určuje tarify alebo metodiku výpočtu taríf vrátane miery návratnosti kapitálu. Hoci z ustanovení smernice a nariadenia vyplýva, že členské štáty musia pri stanovení sumy, ktorá sa má zaplatiť za prístup do prepravnej siete zemného plynu, alebo taríf, zahrnúť do výpočtov týchto taríf vhodnú návratnosť investícií, tieto ustanovenia nespresňujú obsah pojmu „vhodná návratnosť investícií“.
- 24 Neboli teda stanovené žiadne právne kritériá, podľa ktorých by regulačný orgán mohol určiť, či sa má návratnosť považovať za „vhodnú“. Vnútroštátny súd nedisponuje jasnými usmerneniami, pokiaľ ide o spôsob posúdenia súladu metodiky na určenie návratnosti (miery návratnosti kapitálu) s právom Únie.

- 25 Súdny dvor doteraz neobjasnil pojem „vhodná návratnosť investícií“. Je síce pravda, že Súdny dvor vo svojej judikatúre týkajúcej sa smernice a nariadenia (pozri časť „Judikatúra Súdneho dvora“) podal výklad článku 41 smernice, ale v žiadnej z týchto vecí nevykladal uvedený článok 41 ods. 8 smernice za skutkových a právnych okolností porovnateľných s okolnosťami v prejednávanej veci.
- 26 Súdny dvor odkázal na povinnosť členských štátov zohľadniť uskutočnené alebo plánované investície pri stanovení taríf za prístup do prepravnej siete alebo zásobníkov zemného plynu [rozsudok zo 16. júla 2020, Komisia/Maďarsko (C-771/18, EU:C:2020:584)]. Súdny dvor však nešpecifikoval spôsob, akým sa majú zohľadniť pri stanovení taríf.
- 27 Z § 1 zákona o regulačných orgánoch verejných služieb [„cieľom tohto zákona je zabezpečiť dostupnosť nepretržitých, spoľahlivých a kvalitných verejných služieb, ktorých tarify (ceny) zodpovedajú ekonomicky oprávneným nákladom, ako aj podporovať rozvoj a ekonomicky oprávnenú hospodársku súťaž v regulovaných odvetviach, stanovením postupov na reguláciu verejných služieb a právnych vzťahov v rámci poskytovania týchto služieb“] a z § 20 ods. 1 toho istého zákona („tarify sa stanovujú na takej úrovni, aby tarifné platby vykonané užívateľmi pokrývali ekonomicky oprávnené náklady verejnej služby a zabezpečovali návratnosť tejto služby, pokiaľ osobitné odvetvové právne predpisy nestanovujú iné zásady stanovenia taríf. V prípade zmeny faktorov ovplyvňujúcich tarify, napríklad návratnosti, regulačný orgán môže navrhnúť revíziu taríf a požiadať poskytovateľa verejnej služby, aby v stanovenej lehote predložil návrh taríf vrátane odôvodnenia nákladov tvoriacich tarify“), vnútroštátny súd vyvodzuje záver, že lotyšský zákonodarca pri prebratí článku 41 smernice neprijal znenie použité v tomto článku. Zákon o regulačných orgánoch verejných služieb neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by bolo v súlade s článkami 40 (Všeobecné ciele regulačného orgánu) a 41 (Povinnosti a právomoci regulačného orgánu) smernice.
- 28 Po preskúmaní, či ciele sledované § 20 ods. 1 zákona o regulačných orgánoch verejných služieb zodpovedajú cieľom stanoveným v článku 41 ods. 8 smernice, vnútroštátny súd dospel k záveru, že ciele tejto smernice sú širšie a že ustanovenie tohto zákona, na základe ktorého regulačný orgán prijal právnu úpravu uplatniteľnú v prejednávanej veci, nemusí pokrývať všetky ciele práva Únie týkajúce sa práva poskytovateľov regulovaných verejných služieb na vhodné krátkodobé a dlhodobé stimuly.
- 29 Existuje preto opodstatnený dôvod na predloženie veci Súdnemu dvoru, pokiaľ ide o prebratie týchto ustanovení smernice do lotyšského právneho poriadku.
- 30 Článok 1 ods. 2 nariadenia stanovuje, že ciele uvedené v prvom odseku tohto článku zahŕňajú stanovenie harmonizovaných zásad pre tarify za prístup do siete, ale nie k zásobníkom, alebo metód ich výpočtu, vytvorenie služieb pre prístup tretích strán a vytvorenie harmonizovaných zásad pridelovania kapacity a riadenia

preťaženia, určenie požiadaviek na transparentnosť, pravidiel vyvažovania a poplatkov za odchýlky a uľahčenie obchodovania s kapacitami. Vnútroštátny súd z toho vyvodzuje, že nariadenie je uplatniteľné na určenie zásad alebo metód výpočtu taríf za prístup do prepravnej siete zemného plynu, ale nie k zásobníkom.

- 31 V súlade s článkom 1 tretím odsekom nariadenia sa toto nariadenie uplatňuje len na zásobníky, na ktoré sa vzťahuje článok 33 ods. 3 alebo 4 smernice. Z článku 33 ods. 1 smernice vyplýva, že postupy stanovené v odsekoch 3 a 4 uvedeného článku týkajúce sa služieb uskladňovania nie sú povinné, ale sú uplatniteľné, ak je to technicky a/alebo ekonomicky potrebné na poskytovanie efektívneho prístupu do siete na účely dodávok odberateľom, ako aj pre organizáciu prístupu k podporným službám.
- 32 Vnútroštátny súd dospel k záveru, že vzhľadom na ustanovenia smernice a povinnosti členských štátov sa článok 13 ods. 1 nariadenia – ktorý sa týka taríf a metód uplatňovaných prevádzkovateľmi prepravných sietí a schválených regulačnými orgánmi v súlade s článkom 41 ods. 6 smernice, a taríf uverejnených podľa článku 32 ods. 1 smernice – a teda aj pojem „vhodná návratnosť“, ktorý obsahuje, vzťahuje len na tarify uplatniteľné na služby prepravnej siete zemného plynu, a nie na služby uskladňovania zemného plynu. Kritériá uvedené v odôvodneniach 7 a 8 nariadenia, ktoré sa týkajú taríf za prístup do sietí, sa tiež nevzťahujú na služby uskladňovania.
- 33 Vnútroštátny súd sa domnieva, že existujú opodstatnené dôvody, aby sa Súdny dvor položili otázky týkajúce sa výkladu týchto ustanovení.
- 34 S odkazom na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa prípustnosti návrhov na začatie prejudiciálneho konania [pozri napríklad rozsudok zo 6. októbra 2015, Capoda Import-Export (C-354/14, EU:C:2015:658), bod 25], podľa ktorej Súdny dvor môže odmietnuť preskúmať tieto návrhy len vtedy, ak požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené, vnútroštátny súd uvádza, že výklad uvedených ustanovení smernice a nariadenia priamo súvisí so skutkovými a právnymi okolnosťami konania vo veci samej. Na to, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej, je potrebné, aby Súdny dvor poskytol objasnenie s cieľom odstrániť akékoľvek dôvodné pochybnosti o výklade príslušných ustanovení práva Únie.
- 35 Je totiž potrebné položiť otázku týkajúcu sa kritérií, ktoré sa majú uplatniť na posúdenie pojmov „vhodná návratnosť“ a „vhodný stimul“, ktoré sú uvedené v článku 13 ods. 1 nariadenia v spojení s odôvodneniami 7 a 8 tohto nariadenia, ako aj v článku 40 písm. f) a článku 41 ods. 8 smernice, a správneho výkladu týchto pojmov za konkrétnych okolností prejednávanej veci. Odpovede na prejudiciálne otázky umožnia vnútroštátnemu súdu pri preskúmaní veci samej určiť, či napadnuté rozhodnutie prijaté na základe metodiky, ktorou sa stanovuje nová miera návratnosti kapitálu, a samotná metodika sú v súlade s povinnosťou

členského státu vyplývající z práva Únie zahrnutí do tohoto výpočtu primeraných návratností investic.

PRACOVNÍ DOKUMENT